

میز خبر

معاون امور ویژه رئیس دادگستری تهران:

کمک‌های مردمی تنها از طریق هلال احمر یا خیریه‌های تایید شده از سوی آن قابل جمع‌آوری است

معاون امور ویژه رئیس دادگستری تهران گفت: کمک‌های خیریه تنها از طریق هلال احمر یا خیریه‌های معتبر و تعیین شده از سوی هلال احمر قابلیت جمع‌آوری در فضای مجازی را دارند.

جواد جاویدنیا معاون امور ویژه رئیس دادگستری تهران گفت: براساس قانون برای جمع‌آوری کمک‌های مالی با عنوان خیریه در فضای مجازی تعیین تکلیف شده و در زمان وقوع بحران‌های طبیعی مثل سیل و زلزله، جمع‌کردن هر گونه کمک‌های مردمی در فضای مجازی ممنوع اعلام شده است. وی گفت: کمک‌های خیریه تنها از طریق هلال احمر یا خیریه‌های معتبر و تعیین شده از سوی هلال احمر قابلیت جمع‌آوری کمک در فضای مجازی را دارند.

معاون امور ویژه رئیس دادگستری تهران گفت: هرگونه جمع‌آوری کمک‌های خیریه در فضای مجازی رصد می‌شود و به محض ارایه گزارش برای بستن حساب‌ها اقدام خواهد شد.

وی تأکید کرد: چنانچه فردی نسبت به جمع‌آوری وجوه خیریه اقدام کند و در این مسیر هم هزینه‌های اعلامی صرف نشده باشد، مجرم است و عمل مجرمانه او کلاهبرداری محسوب می‌شود که مجازات‌های خاص خودش را هم دارد.

جاویدنیا درباره جمع‌آوری کمک‌های مردمی برای آزادی زندانیان هم گفت: آزادی زندانیان از طریق دستگاه‌های مربوط مثل ستاد دیه کشور و نهادهای معتبر انجام می‌شود و سایر مردم حق ندارند با عنوان جمع‌آوری چنین کمک‌هایی در فضای مجازی پول بگیرند.

وی گفت: در برخی موارد شاهد بودیم پولی که برای آزادسازی زندانی جمع شده بخشی از آن هزینه شده است و مردم این قدر کمک کرده‌اند که مازاد بر آن هزینه، باقی مانده و سوء استفاده شده است.

معاون امور ویژه رئیس دادگستری تهران گفت: مردم دقت کنند هر فردی که در فضای مجازی با انتشار مطلبی رقت بار و احساسات‌برانگیز اقدام جامعه قصد دریافت کمک‌های خیریه‌ای دارد، قابل اطمینان نیست و باید قبل از واریز هرگونه وجهی از صحت ادعای مطرح شده مطمئن شوید.

وی تأکید کرد: دستگاه‌های مرتبط فعالیت‌ها در این خصوص در فضای مجازی را رصد می‌کنند و چنانچه مردم به افرادی برخورد کردند که با راه اندازی صفحات دریافت کمک‌های مردمی در فضای مجازی پول می‌گیرند؛ حتماً به پلیس فتا و دستگاه قضائی اعلام کنند تا برخورد شود.

به مناسبت روز جهانی بهداشت روان:

دوره آموزشی آنلاین «آرامش بخشی ذهن و روان برای مقابله بهتر با ویروس کرونا» برگزار می‌شود

به مناسبت روز جهانی بهداشت روان دوره آموزشی «آرامش بخشی ذهن و روان برای مقابله بهتر با ویروس کرونا» به صورت آنلاین برگزار می‌شود.

۱۰ اکتبر روز جهانی بهداشت روان نامگذاری شده است، به همین مناسبت دوره آموزشی «آرامش بخشی ذهن و روان برای مقابله بهتر با ویروس کرونا» توسط معاونت آموزشی سازمان نظام پزشکی و با همکاری جمعیت هلال احمر ایران به صورت آنلاین برگزار می‌شود.

این دوره آموزشی به صورت رایگان و در قالب ۶ مبحث با عناوین آیا واکنش‌های من و ویروس کرونا طبیعی است؟ مهارت‌های مدیریت استرس کرونا (بخش اول)، چرا در شرایط همه‌گیری اپیدمی کرونا، نباید نگران باشیم؟ مهارت‌های مدیریت استرس کرونا (بخش دوم)، نامه‌ای برای حامیان - شیوه مدیریت استرس در دیگران (در حمایت از بیماران و خانواده‌های آنها) و آموزش خودمراقبتی به کودک، ارایه می‌شود و علاقه‌مندان می‌توانند با مراجعه به سایت خادم به نشانی www.khadem.ir در این دوره آموزشی شرکت کنند.

لازم به ذکر است، گواهینامه دوره‌های آموزشی «آنلاین» پس از گذشت ۲۴ ساعت از شرکت در دوره و ثبت مشخصات فردی، در سامانه سایت خادم قابل دریافت خواهد بود.

روایتی از فعالیت‌های خیرخواهانه برای بازگشت یک بیمار به زندگی عادی

مرد ۲۵۰ کیلویی روی پاهایش می‌ایستد؟

«فاطمه عسگری نیا» امیرآسمانی، متولد زمستان است و دی ماه امسال چهل و پنج ساله می‌شود. دوستانش امیرخان صدایش می‌کنند. بچه هیأتی و پای ثابت تمام مراسم عمومی و مذهبی روستایش، «کوچ حصار قدیم» روستایی در نزدیکی های شهری، همان جاکه به قول خودش مرام و معرفت اهالی اش به همه چیز دنیا می‌ارزد. قصه زندگی امیرخان مثل همه آدم‌های دیگر تا هفت سال پیش معمولی بود تا اینکه در حادثه‌ای دچار نقص عضو می‌شود. عقربه‌های ترازو این روزها وزن او را بیش از ۲۵۰ کیلو نشان می‌دهد. امیر روزها را می‌شمارد تا امکانی برای عمل جراحی اش فراهم شود و بتواند زندگی عادی را در پیش بگیرد.

قدیمی خانه گرفته تا زمین خوردن میان حیاط و کمک همه همسایه‌ها برای انتقال به داخل خانه. بعد از اردیبهشت به واسطه یکی از همسایه‌ها سونوگرافی را به یکی از پزشکان حاذق به نام دکتر فروغی نشان دادیم و ایشان تشخیص دادند ورم شکم به علت آب آوردن نیست، بلکه ریزش چربی‌های بدن بعد از سکنه دوم علت این امر است و باید هر چه سریع‌تر حتی با وجود ریسک مرگ، تن به عمل جراحی دهیم.»

کمپینی برای کمک به امیرخان

امیر خودش را برای جراحی آماده می‌کند، اما این تازه شروع ماجراست، چراکه باتوجه به بیماری قلبی باید قبل از جراحی با نوزاد و در مرحله بعد، پزشکی که قبول می‌کرد او را جراحی کند، دغدغه بعدی اش بود. «با چندین پزشک و بیمارستان صحبت کردیم تا اینکه سرانجام دکتر سلیمی پذیرفت بدون نیاز به بالن زدن در بیمارستان نورافشار مرا جراحی کند. همین یک قدم کافی بود تا مشکلات بعدی هم یکی یکی حل شود، از ورود خیرینی مثل کمیل نظافتی گرفته تا برداشتن موانع بعدی جراحی.»

حجت‌الاسلام والمسلمین کمیل نظافتی که امیر در هر کلامش از او تقدیر و برایش دعای خیر می‌کند، خیلی اتفاقی با او آشنا شده است: «آن روز که با امیر خان آشنا شدم برای پیگیری پرونده پیوند کلیه بنده خدایی به بیمارستان بقیه‌الله رفته بودم. آنجا برای سرکشی به وضع بانوی سرپرست خانواری به کرج رفتم. یکی از دوستان روحانی‌ام عکس امیرخان را نشانم داد و گفت این بنده خدا به کمک نیاز دارد. بلافاصله از کرج به شهری رفتم و وقتی وضع او را دیدم، قول دادم برای سلامتی اش هر کاری که از دستم برمی‌آید انجام دهم.»

نظافتی وقتی وضع امیر را می‌بیند، از دوستان دیگرش دعوت می‌کند تا پای کار بیایند و کمپینی را تشکیل می‌دهد تا با جمع‌آوری ۳۰ میلیون تومان هزینه‌های مورد نیاز برای جراحی امیر را تأمین کنند.

ماجرای تخت ۶۵ میلیونی!

در سایه لطف خدا و حمایت خیرین، امیر در بیمارستان نورافشار بستری می‌شود، اما ۲۴ ساعت بعد از بستری اعلام می‌شود برای جراحی او تختی نیاز است که بتواند وزنش را تحمل کند. تأمین این تخت که بتواند حداکثر ۳۰۰ کیلو وزن را تحمل کند به ۶۵ میلیون تومان نیاز داشت که آن هم توسط خیرین در صحنه تأمین شد و امیر از خانه به اتاق عمل رفت: «آن روز به اتاق عمل رفتم، اما پزشک وقتی وضع شکم را دید، ترجیح داد با تأخیر انداختن روز عمل فرصت دوباره‌ای به کوچک‌تر شدن حجم شکم دهد تا جراحی با ریسک کمتری دنبال شود.»

حالا بعد از چند روز شکم امیر خان کوچک‌تر شده است و او بعد از دو سال می‌تواند دوباره با کمک عصا روی پاهایش بایستد. سهم دوستان امیر خان در این وضع را نمی‌شود نادیده گرفت. نام داود از سرزبان‌ش نمی‌افتد و می‌گوید مانند دو برادر هستیم، یک روح در دو قالب. داود دستی بر شانه‌اش می‌زند و می‌گوید: «از همان روز نخست تصادف کنار امیر خان بودم، همه بچه‌های هیأت و روستا دست به دست هم دادند تا روند درمان امیر با کمترین مشکلی دنبال شود. گلریزان و امیر را راهی بیمارستان کردیم. امیدواریم بعد از تحمل همه این سختی‌ها جراحی روز یکشنبه با موفقیت انجام شود و دوباره بتوانیم او را روی پاهای خود ببینیم.» عمل جراحی امیر امروز بیستم مهرماه در بیمارستان نورافشار انجام می‌شود.

درست است که این روزها حال روز خوشی ندارد، اما نه توکل بر خدا را یادش می‌رود، نه شکر به درگاهش را. می‌گوید: «هفت سال پیش پیک موتوری یک رستوران بودم، بچه‌های هیأت برای مناسبات نیمه شعبان برنامه‌ای داشتند، من هم برای اینکه زودتر به جمع دوستان برسم، برای تحویل آخرین سفارش راهی آدرس شدم، اما در جاده «کلحصار» به سمت اسماعیل‌آباد، نزدیکی‌های پمپ بنزین تصادف و همان لحظه، درد زیادی را پاهایم احساس کردم. من به بیمارستان منتقل شدم، اما در معاینات اولیه که حدود سه روز کامل به طول کشید، اعلام شد هیچ مشکلی وجود ندارد و فقط دچار کوفتگی شده‌ام.»

آن روز امیر بیمارستان را به سمت منزل ترک می‌کند، اما درد او را تا سه ماه رها نمی‌کند، به طوری که از شدت درد مجبور می‌شود روی پهلوئی سمت چپ رو به دیوار بخوابد و با قراردادن آینه مقابل صورتش با افراد پشت سر ارتباط بگیرد: «وضع خیلی بدی بود. اطرافیان فکر می‌کردند دروغ می‌گویم، اما درد لحظه‌ای رها نمی‌کرد. تا اینکه دوباره به بیمارستان رفتم و در مراجعه بعدی پزشک اعلام کرد که در همان تصادف لگن سمت راست من دچار شکستگی شده است، اما دیگر کار از کار گذشته بود.» شکستگی لگن و جوش خوردن خودش دیگر رمقی برای راه رفتن عادی امیر نگذاشت، هر چند او تلاش کرد با تکیه بر عصاهایش به زندگی روزمره ادامه دهد؛ البته بدون هیچ شغل و پشتوانه مالی. امیر می‌گوید: «ادامه شغل پیک موتوری با توجه به عصاها امکانپذیر نبود. مجبور بودم با تشکیل پرونده از کار افتادگی برای تأمین معاش خانواده از نهادهای حمایتی کمک بگیرم که این کار هم با هزارویک مشکل به سرانجام رسید، به طوری که مجموع درآمد من در ماه با احتساب مستمری کمیته امداد، یارانه و کمک هزینه معیشتی رقمی معادل ۵۴۰ هزار تومان است و این مبلغ در کنار هزینه‌های سنگین درمان، دوفرزند، همسر و پدرزاده‌ها در یک خانه قدیمی هیچ است.»

امیر درحالی برای ما درد دل می‌کند که این روزها حجم شکمش به بزرگ‌ترین حد ممکن رسیده و هفته‌هاست برای انجام عمل جراحی و خلاصی از این وضع در بیمارستان نورافشار بستری است. او ادامه می‌دهد: «مهرماه سال گذشته با تپش قلب و علائم دیگر که راه نفس کشیدن را بر من سخت کرده بود، به بیمارستان مراجعه کردم. پزشکان سکنه قلبی تشخیص دادند و گفتند باید آنژیوگرافی شوم.»

خنده تلخی می‌کند و می‌گوید: «با هزار درد سر هزینه ۷-۶ میلیون تومانی آنژیو را ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان انجام دادیم، به امید اینکه بخش عمده این هزینه را از نهادهای حمایتی خواهیم گرفتیم. این درحالی است که متأسفانه فقط ۳۰۰ هزار تومان از ما حمایت کردند. مبلغی که پول داروهای مراهم شامل نمی‌شد.»

تکرار سکنه قلبی به فاصله کمتر از یک ماه مشکلات امیر را دوچندان می‌کند، به طوری که آنژیو دوباره و دغدغه هزینه‌های سنگین درمان او را نگران‌تر از قبل می‌کند: «بعد از سکنه قلبی دوم، وضع سلامتی‌ام وارد فاز جدیدی شد. توده‌ای سفت زیر شکم احساس کردم. اول جدی نگرفتم، اما وقتی دیدم هر روز شکم بزرگ و بزرگ‌تر می‌شود، به بیمارستان مراجعه کردم. حتی سونوگرافی و تکه برداری هم انجام شد، اما تشخیص پزشکان آب آوردن شکم بود و تجویزشان بستری برای تخلیه این آب. چاره‌ای جز بستری شدن نداشتم، اما درست در شرایطی که کرونا شیوع پیدا کرده بود و به توصیه پزشکان با توجه به حجم بالای بیماران کرونایی در بیمارستان فیروزگر و بهارلو، تا اردیبهشت این کار را به تعویق انداختم. بماند که زندگی با این شکم و مشکلاتش چه مصائبی را پیش‌روی من قرار داده بود. از گیرکردن در دستشویی